

فهرست دارو های خود به خود متوقف شونده (Automatic stop orders)

دارو های خود به خود متوقف شونده به داروهایی گفته می شود که پس از مدت زمان معینی دیگر نباید ادامه یابند و باید به پزشک معالج اطلاع داده شود . این داروها با توجه به سن ، نوع و شرایط بیماری و طول بستری بیمار پس از گذشت مدت زمان توقف ممکن است ادامه پیدا کنند و یا اینکه با صلاح دید پزشک مربوطه تغییر یابند.

نام دارو	مدت زمان
ضد میکروبها (به جز دارو های موضعی)	بعد از 7 روز
ضد تشنج ها	بعد از 72 ساعت
کورتیکواستروئیدها (به جز دارو های موضعی)	بعد از 7 روز
دارو های ضد اضطراب و اختلالات روانی ، دارو های خواب آور	بعد از 14 روز
دارو هایی که دستور مصرف آنها در موقع الزام و ضرورت است در صورت عدم دستور جدید	بعد از 28 روز
مخدر ها (به جز متادون)	بعد از 7 روز
محلول های استنشاقی به وسیله نبولایزر	بعد از 7 روز
دارو های سرما خوردگی و ضد سرفه	بعد از 14 روز
تمامی دارو های تغذیه ای غیر خوراکی	بعد از 7 روز
تنگ کننده عروق (چشمی و بینی)	بعد از 3 روز
Nsaids و مهار کننده های Cox 2	بعد از 10 روز
کورتیکواستروئید های چشمی و خوراکی	بعد از 7 روز
ضد قارچ ها موضعی	بعد از 30 روز
مولتی ویتامین ها ، ضد اسید ها (منیزیم هیدروکسید و آلومینیوم منیزیم) و استامینوفن	بعد از 30 روز
ضد انعقاد ها (هپارین ، انوکسابارین)	بعد از 10 روز
کرم ها ، پمادها و لوسیون های موضعی حاوی حاوی کورتیکواستروئیدها	بعد از 28 روز
وارفارین	بعد از 14 روز
دیگوکسین	بعد از 3 روز
کتورولاک (خوراکی و تزریقی برای بیماران بالای 2 سال)	بعد از 5 روز
کتورولاک تزریقی (نوزادان 1 ماه تا 2 سال)	بعد از 3-2 روز
پنتوپرازول	بعد از 3 روز
آمفتامین و محرک ها	بعد از 10 روز

واحد ایمنی-مجمع آموزشی درمانی امام علی(ع)